NORAKSTS

Lieta Nr.11095024115

KA04-0600-16/7

1. **S P R I E D U M S**
2. **Latvijas Republikas vārdā**
Rīgā 2016.gada 6.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente S.Kalniņa,
tiesneši J.Stukāns, T.Broda
izskatīja apelācijas kārtībā **rakstveida procesā** krimināllietu /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, sakarā ar **apsūdzētā /pers. D/ apelācijas sūdzību** par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 14.janvāra spriedumu.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem un pārbaudījusi lietas materiālus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

k o n s t a t ē j a

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 14.janvāra spriedumu /pers. D/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā un noteikts sods brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, galīgais sods /pers. D/ noteikts pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot šajā spriedumā piespriesto sodu ar sodu, kas piespriests ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 1.jūlija spriedumu, brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem 2 (diviem) mēnešiem, policijas kontrole uz 1 (vienu) gadu, probācijas uzraudzība uz 1 (vienu) gadu.

/pers. D/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstāts negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Soda izciešanas termiņš skaitāms no 2016.gada 14.janvāra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu, brīvības atņemšanas soda termiņā /pers. D/ ieskaitāms šajā kriminālprocesā pavadītais laiks pēc aizturēšanas no 2015.gada 28.februāra līdz 2015.gada 1.martam, kā arī apcietinājumā pavadītais laiks no 2015.gada 2.marta līdz 2015.gada 3.jūlijam, un no 2015.gada 12.decembra līdz 2016.gada 14.janvārim, un izciestais sods pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 1.jūlija sprieduma brīvības atņemšanas sods 4 (četri) mēneši un izciestais policijas kontroles sods no 2015.gada 30.janvāra līdz 2015.gada 27.februārim, no 2015.gada 3.jūlija līdz 2015.gada 11.decembrim.

Lieta daļā par cietušās /pers. E/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju izbeigta.

Piedzīts no /pers. D/ par labu valstij 285,31 *euro* par advokātu darbu pirmstiesas kriminālprocesā un pirmās instances tiesas sēdē.

Izlemts jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Ar tiesas spriedumu **/pers. D/** atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka viņš **izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, ja tā saistīta ar vardarbību (laupīšanu)** un, proti:

2015.gada 18.februārī, ap plkst.13.20, /pers. D/, atrodoties /adrese/, pamanīja iepriekš viņam nepazīstamo nepilngadīgo /pers. F/, dz.2003.g., kurš piegāja pie mājas durvīm un iegāja mājas kāpņu telpā. Mantkārīgu motīvu vadīts, /pers. D/ nolēma izdarīt svešas kustamas mantas nolaupīšanu un atņemt /pers. F/ mobilo telefonu.

Īstenojot savu nodomu, /pers. D/ kopā ar /pers. F/ iegāja mājas kāpņu telpā, kur krievu valodā pajautāja /pers. F/

cik ir pulkstenis. Kad /pers. F/ no bikšu kabatas izvilka viņa lietošanā nodoto, mātei piederošo mobilo telefonu "Samsung Galaxy Trend 2", kopā ar ādas maciņu, un parādīja to /pers. D/, /pers. D/ ar roku saķēra minēto mobilo telefonu un, pielietojot fizisko spēku, mēģināja to atņemt /pers. F/, kurš pretojās un neatdeva mobilo telefonu. Cīņas laikā /pers. D/ tomēr izdevās atņemt /pers. F/ mobilo telefonu un pēc tam /pers. D/ devās uz mājas izejas durvīm. Lai atgūtu savu mobilo telefonu, /pers. F/ saķēra /pers. D/ aiz kapuces un rāva uz savu pusi, bet /pers. D/, kurš bija spēcīgāks, izrāvās no /pers. F/, pagriezās pret viņu un ar dūri ne mazāk kā četras reizes tīši iesita /pers. F/ pa seju un degunu, nodarot /pers. F/ miesas bojājumu: sejas sasitumu ar zemādas asinsizplūdumu deguna apvidū, kas pēc sava rakstura pieskaitāms maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Tad /pers. D/ kopā ar /pers. F/ atņemto mobilo telefonu "Samsung Galaxy Trend 2" izskrēja no mājas kāpņu telpas un no notikuma vietas aizbēga.

Ar savām prettiesiskajām darbībām, /pers. D/ pielietojot vardarbību, nolaupīja /pers. F/ lietošanā esošo, piederošo viņa mātei /pers. E/ mobilo telefonu "Samsung Galaxy Trend 2" ar pieslēgumu "Bite" 96,00 *euro* vērtībā, ar ādas maciņu 7,00 *euro* vērtībā, nodarot /pers. E/ materiālo zaudējumu 103,00 *euro* apmērā.

Ar savām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētais /pers. D/, lūdzot mīkstināt viņam noteikto sodu, vai piemērot sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu. Lūdz ņemt vērā to, ka savu vainu ir atzinis pilnībā un izdarīto nožēlo, to, ka krimināllieta pirmās instances tiesā tika izskatīta bez pierādījumu pārbaudes, to, ka ir atlīdzinājis materiālos zaudējumus cietušajam. Kā arī lūdz ņemt vērā viņa ģimenes stāvokli, to, ka viņam ir sieva un divas mazgadīgas meitas. Atrodoties apcietinājumā viņam nav iespējas rūpēties par savu ģimeni.

Lietā ir iesniegts Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurores L.Zebuliņas viedoklis par apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka apsūdzētā apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par /pers. D/ noteikto galīgo papildsodu.

Norāda, ka pirmās instances tiesa, nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. D/, ņēma vērā Krimināllikuma 7., 35., 47., 48.panta un Kriminālprocesa likuma 21.panta nosacījumus, izvērtēja izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu un tā apmēru, sabiedrisko bīstamību, apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, apsūdzētā personību, veselības, ģimenes un materiālo stāvokli, kā arī atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī motivēja nosakāmā soda veidu, un noteica individualizētu un atbilstošu sodu gan par inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, gan galīgo sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, pirmās instances tiesa par apsūdzētā /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli jau atzina savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, kā arī, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu par atbildību mīkstinošu apstākli ir arī atzīts tas, ka apsūdzētais labprātīgi ir atlīdzinājis cietušajai ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, līdz ar ko atkārtoti šie apstākļi nav vērtējami. Citi apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.panta nosacījumiem, apstāklis, ka apsūdzētais /pers. D/ izmantoja savas Kriminālprocesa likumā noteiktās tiesības un izvēlējās vienkāršāku procesa veidu, nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli.

Tāpat par atbildību mīkstinošu apstākli, kas būtu par pamatu noteiktā soda mīkstināšanai, nav atzīstams apsūdzētā sociālais statuss un vēlme rūpēties par saviem ģimenes locekļiem, ārstēties no narkotisko vielu atkarības, kā arī laboties un kļūt par pilntiesīgu sabiedrības locekli.

Uzskata, ka pirmās instances tiesas noteiktais sods ir likumīgs, pamatots, taisnīgs un adekvāts izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam, jo tikai apsūdzētā brīvības ierobežošana var sasniegt soda mērķi, kas samērojot apsūdzētā /pers. D/ tiesību aizskārumu ar sabiedriskās drošības interesēm, ir attaisnojams un pie konkrētiem apstākļiem pieļaujams sods, kā arī atbilstošs ne vien soda represīvo, bet arī preventīvo mērķu sasniegšanai, līdz ar ko /pers. D/ noteikto sodu nav pamata atzīt par netaisnīgu un mīkstināt.

Vienlaicīgi prokurore uzskata, ka saskaņā ar 2016.gada 10.marta likumu "Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2016.gada 7.aprīlī, Pārejas noteikumu 14.^{1}punktu, kas ir labvēlīgāks apsūdzētajam, pirmās instances tiesas spriedums būtu atceļams par noteikto galīgo papildsodu, ietverot policijas kontroli probācijas uzraudzībā.

Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas tiesneses Signes Kalniņas 2016.gada 30.marta lēmumu apelācijas sūdzība pieņemta izskatīšanai rakstveida procesā (2.sējuma lietas 63.-64.lapa).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punktu, lietu var iztiesāt rakstveida procesā, ja apelācijas sūdzībā vai protestā ir izteikts lūgums tikai par piespriestā soda mīkstināšanu un ja lieta pirmās instances tiesā izskatīta bez pierādījumu pārbaudes un piespriestais sods nav saistīts ar brīvības atņemšanu, kas ilgāka par pieciem gadiem.

Tiesas kolēģija, iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem, prokurores viedokli un pārbaudījusi krimināllietas materiālus apelācijas sūdzības ietvaros, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Tiesas kolēģija konstatē, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, krimināllieta pirmās instances tiesā iztiesāta bez pierādījumu pārbaudes.

No pirmās instances tiesas protokola redzams, ka apsūdzētais /pers. D/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā un lūdza neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā (2.sējuma lietas 25.-26.lapa).

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesas kolēģija uzskata, ka tiesa, neveicot pierādījumu pārbaudi, nav pārkāpusi apsūdzētā likumā garantētās tiesības kriminālprocesā. Apsūdzētais pirmās instances tiesā izmantoja savas procesuālās tiesības, kādas viņam piešķirtas ar likumu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa likumīgi un pamatoti atzinusi /pers. D/ par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

Kriminālprocesa likuma 564.panta sestā daļa nosaka, ka, ja apelācijas instances tiesa atstāj pirmās instances tiesas spriedumu bez grozījumiem, tā var neatkārtot pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus.

Tiesas kolēģija atzīst, ka, lemjot jautājumu par apsūdzētajam /pers. D/ nosakāmo soda veidu un mēru par inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, pirmās instances tiesa pamatoti ņēma vērā Krimināllikuma 35., 46.panta nosacījumus, tas ir, ņēma vērā likumā definēto soda mērķi un izdarītā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, tas ir, Krimināllikuma 7., 47., 48.panta nosacījumus.

Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem atzinumiem gan par noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, gan par apsūdzētā /pers. D/ personības raksturojumu, kas kopumā un savstarpējā saistībā nedod pamatu pirmās instances tiesas noteiktā soda mīkstināšanai.

Pirmās instances tiesa nosakot sodu ir jau ņēmusi vērā apelācijas sūdzībā norādīto, ka apsūdzētais ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, piekrītot vienkāršākam procesam tiesas izmeklēšanā, tāpat pirmās instances tiesa ir jau atzinusi par apsūdzētā atbildību mīkstinošiem apstākļiem savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu un to, ka apsūdzētais ir labprātīgi atlīdzinājis materiālos zaudējumus cietušajai, līdz ar to apelācijas instances tiesai nav pamata minēto apstākļu pārvērtēšanai.

Tāpat pirmās instances tiesa, nosakot sodu ir jau ņēmusi vērā apelācijas sūdzībā norādīto apsūdzētā ģimenes stāvokli, to, ka apsūdzētais ir precējies un viņa apgādībā ir divi bērni.

Apelācijas instances tiesai nav pamata vēlreiz pārvērtēt minētās ziņas par apsūdzētā ģimenes stāvokli.

Pirmās instances tiesa spriedumā ir pamatojusi, kāpēc apsūdzētajam ir nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā un piespriesto sodu nav pamata atzīt par pārāk bargu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, nav pamata apmierināt apsūdzētā /pers. D/ izteikto lūgumu mīkstināt viņam noteikto sodu.

Tiesas kolēģija atzīst par pamatotu prokurores viedoklī norādīto lūgumu atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par noteikto galīgo papildsodu, ietverot policijas kontroli probācijas uzraudzībā.

Pirmās instances tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, galīgo sodu /pers. D/ noteikusi pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriesto sodu ar sodu, kas piespriests ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 1.jūlija spriedumu, un galīgo sodu noteikusi brīvības atņemšana uz 2 gadiem 2 mēnešiem ar policijas kontroli uz 1 gadu, probācijas uzraudzību uz 1 gadu.

2016.gada 10.marta likuma "Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2016.gada 7.aprīlī, Pārejas noteikumu 14.^{1}punkts nosaka, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar Krimināllikuma 50.pantu vai pēc vairākiem spriedumiem saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu un konstatējot, ka personai ir noteikta gan policijas kontrole, gan probācijas uzraudzība, policijas kontroli ietver probācijas uzraudzībā neatkarīgi no policijas kontrolei noteiktā termiņa.

Ņemot vērā iepriekš minēto Krimināllikuma pārejas noteikumu 14.^{1}punktu, tiesas kolēģija uzskata, ka /pers. D/, nosakot galīgo papildsodu, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, papildsods – policijas kontrole uz 1 gadu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 1.jūlija spriedumu, ir ietverams pirmās instances tiesas noteiktajā probācijas uzraudzībā uz 1 gadu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 561.^{1} un 563.pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 14.janvāra spriedumu atcelt daļā par galīgo papildsodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, galīgo papildsodu /pers. D/ noteikt probācijas uzraudzība uz 1 (vienu) gadu.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantos paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā.

Nolēmuma pieejamības diena - 2016.gada 6.maijs.

Tiesnese referente /paraksts/ S.Kalniņa

Tiesneši /paraksts/ J.Stukāns

/paraksts/ T.Broda

NORAKSTS PAREIZS

Rīgas apgabaltiesas

Krimināllietu tiesu kolēģijas tiesnese S.Kalniņa

Rīgā 06.05.2016.g.